

15.9.2020

אבא יקר ואהוב

ביום שבת האחרון הייתי אתך ועם אורי הבן שלי בקיבוץ הייתה זו פגישה נעימה מתוקה, עדינה, רגישה, עם הקשבה, קבלה, רוגע, והרבה רוח ואהבה.

כשהיינו בדרך הביתה אורי האהוב והרגיש אמר לי: הרגשתי את סבא, מפרגן נעים רגוע, ואמרתי לו שגם בשבילי זו הייתה תחושה נפלאה של קבלה אהבה השלמה ומתיקות. לא היה לי שמץ של מושג שתהיה זו פגישת אחרוננו שלי מאבא, לא יכולתי לבקש פרידה יפה מזו ממך ואני שמח על כך מאוד. למחרת יום ראשון בערב לאחר יום של חולשה, הכנת את עצמך להיפרד מהחיים האלו, ובלילה הלכת לדרכך.

אבא אהוב הייתה אבא מיוחד, אדם, מאמן המשפיע בדרכך המיוחדת, על כולנו בלי יוצא מהכלל. הייתה מורה לחיים, הייתה בך יכולת מיוחדת להשפיע על אופיים של כל כך הרבה אנשים טובים ומיוחדים.

יש לך סיפור ילדות מיוחד, נולדת בחיפה בשנת 1937 להוריך היקרים אברהם וחיה, אח בכור ליעקב ויפה. בגיל 8 עברת לישיבה דתית בכפר הרואה, ואחרי כמה ימים ברכת הביתה, כבר אז ידעת מה אתה רוצה, בשנת 1946 הגעת לקיבוץ מעין צבי והצטרפת לאחייך יעקוב, לחברת נוער בקבוצה של חברים נפלאים, התגייסת לצנחנים בהשראה של מאיר הר ציון ויחידת 101, והייתה בהמשך מאמן כושר בצבא. ועבדת ביחידה המובחרת של הקיבוץ בבריכות הדגים. אחרי הצבא הכרת את אימא בת זוגך המדהימה ריטה באולפן מעין צבי, והפכתם לסיפור אהבה, הקמתם משפחה נפלאה לגיא ניר אבירם ולי. הייתה גם שוער כדורגל מעולה במכבי זיכרון יעקב האגדית של פעם, והייתה אתלט מצטיין בריצות ארוכות, עשית קורס מאמני אתלטיקה אצל עמיצור שפירא האגדי מאמנה של אסתר שחמורוב שנרצח באולימפיאדת מינכן. התחלת לאמן ריצה בקיבוץ ובהמשך לאחר פציעתך בקיץ 1969 לצד יענקלה בורנשטיין בעמק חפר האגדית. אין ספק – הספורט תמיד היה התשוקה שלך.

עברת בחיך כילד נער ואדם בוגר, התמודדויות רבות ולא פשוטות כלל, שהמאתגרת ביותר הייתה תמונת הדרכים שבה שנפצעת בגיל 32 בדרכך להביא דגים להוריך היקרים בחיפה, והפכה אותך למשותק מהמותניים ומטה יושב בכיסא גלגלים.

כספורטאי בנשמה, לא נתת לפציעה לעצור אתך, פעלת בנחישות וכוח רצון יוצא דופן להמשיך את חיך כאדם, כבן זוג לאימא ריטה המדהימה, כאבא, כחבר, כמאמן אתלטיקה, כספורטאי. דוגמא ומופת לכולנו.

כל הכוחות הפנימיים שלך באו לידי ביטוי בצורה בלתי נתפסת: כוח רצון נדיר, אמונה, התמדה, אומץ לב, דוגמא אישית, טוטאליות, מנהיגות, יוזמה, שובבות, פשטות, ענווה וצניעות, אותנטיות, מוטיבציה, "אין דבר העומד בפני הרצון" עבורי זה מסמל אתך יותר מכל

אבא אהוב היית איש ואדם מיוחד במינו שמצליח לסחוף אחריו דרך אימון האתלטיקה שבט שלם של: ילדים, נערים, אנשים בוגרים, והורים למסע חיים מיוחד ויוצא דופן.

לקחת כל אחת ואחד מאיתנו לטיול יוצא דופן, שבו אתה משפיע על האופי, האישי, הכוח הפנימי, האמונה, קשר אנושי עמוק, ובעיקר הפכת אותנו לאנשים ובני אדם טובים ומוצלחים יותר, הצלחת להרחיב את הפוטנציאל האנושי והאופי שלנו, למקומות שלא העזנו לחלום, זה היה החותם הייחודי שלך.

העבודה עם ילדים ונוער בעיקר, השאירה אותך צעיר, בנפשך, קיבלת מהם הרבה מתנות יקרות מפז, ובאינטראקציות הנדירות האלו, קיבלת כל פעם מחדש כוחות נפש שנתנו לך חיים מלאים של עשיה, רגשות, חברויות עמוקות ומיוחדת, חוויות נדירות, שהשפיעו לטובה והשאירו חותם נדיר בכל מי שהתאמן ובא במגע אתך.

שמחת החיים שלך והשובבות שלך בא לידי ביטוי במעשה קונדס מדהימים, בסיפורים מבריקים הדגים, ליקוט פירות מכל הסוגים, דגים ומה לא, כשהאתלטים שלך שותפים למסע, לא יודעים את נפשם.

ובמסעות צייד מטורפים לפני ואחרי הפציעה שלך, ארוחות גורמה של בשר צייד בבישול ארוך של כל בעל חיים אפשרי, אולי בגלל זה אני טבעוני היום, זכור לי במיוחד דוגמא "ממבצע גניבת ברווזים" בקיבוץ מעברות עם זוהר רהב וגידי רוזמן כשהרכב שלך מפוצץ לגמרי אין מקום לגוזל, ואתה אומר כהרגלך לכו תביאו עוד 2-3 ברווזים ואנחנו מתפקעים מצחוק.

אבא חיית את החיים באמת, ביום יום עשית את מה שאתה אוהב, מאמין בו, באותנטיות שלך, בהצלחה וכישרון מדהים, כבן בכור קיבלתי ממך אינספור מתנות שעיצבו בצורה חיובית ביותר את האופי שלי כאדם בהמשך חיי, דחפת אותי ואת אחי אבירם, גיא וניר, מעבר לקצה. עשייתה כל דבר אפשרי כדי לתמוך בי בדרכי כספורטאי מצוין, הורדת עבורי את השמיים, בגיל 13 הייתי לוחם ספרטני מצטיין, שביצוע 150 שכיבות שמיכה הם ארוחת בוקר בשבילי, * לפעמים זה היה מעט יותר מידי.. קשה, ספרטני וכואב. אך עם השנים למדתי ליצור איזון פנימי בין החלק שלא מסתפק באף הישג, לחלק שאוהב את מה שיש, שמעמיק בדרך ולא רק בהישגים... ואת האיכויות האלה השתדלנו ילדיי ואני להביא גם אל תוך הקשר בינינו, שבשנים האחרונות העמיק והתרכך, ונכנסו לתוכו הרבה איכויות של קבלה והשלמה.

אחד הדברים הנפלאים הנוספים שלמדתי ממך כבן לאימא אנגליה, להיות גבר ג'נטלמן, שהיום זו מילה והתנהגות שלא קימת בלקסיקון הישראלי, וזו מתנה ייחודית נוספת שקיבלתי ממך.

לימדת אותי בדרך של מעשים ודוגמא אישי באיך שהתייחסת לאימא ולאישה, תמיד הייתה מביא מחוות קטנות, מתייחס ומחזר, והדבר נספג בתוכי בצורה שובבה וטובה. אימא הייתה עבורך משענת מדהימה, תומכת, מכילה, שהשלימה אתך באהבה אינסופית, ואתה היית משענת עבורה.

ביחד הייתם הורים נפלאים ועשיתי הרבה מעבר למה שמקובל באותם ימים בקיבוץ, למרות האתגרים הגדולים, עשיתם את הכי הטוב שיכולתם באותו זמן.

תודה מיוחדת- תודה מיוחדת לנומר המטפל המסור הנדיר והמיוחד שליווה אתך ב- 12 השנים האחרונות בסבלנות ואהבה אין קץ, וגם לננסי שעזרת עכשיו לאימא ברגישות ובמסירות.

אבא אהוב נפרד ממך עכשיו, ואיתנו, מאות אנשים שנגעת בהם עמוק בלב,
ולצד העצב, הכאב הגדול, והפרידה,
יש בי תחושה חזקה וברורה של עוצמה, חיות, השלמה סליחה, ואהבה,
נוח על משכבך בשלום,
אוהב אתך עופר
וכל משפחת פרידמן